

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1274/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209919
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814209919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci žalobcu: O. Z. V., s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom M., Q. č. 5, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, proti žalovaným: 1/ F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Q. č. XXX/XX, 2/ X. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Q. č. XXX/XX, o zaplatenie 7.841,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. marca 2015, č. k. 13C/107/2014-82, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.665,36 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z jednotlivých splátok a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 688,69 eur a ostatných trov konania v sume 329 eur na účet právneho zástupcu žalobcu s tým, že povolil žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť istinu a príslušenstvo v mesačných splátkach pod následkom splatnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných 1/ a 2/ zaplatenia sumy 7.841,60 eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.06.2010 do 11.08.2013 v sume 506,21 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 7.841,60 eur od 12.08.2013 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. na neho pohľadávku voči žalovaným. Žalovaní 1/, 2/ v konaní vzniesli námietku premičania. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný iba sčasti. Právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako spotrebiteľský vzťah a uzavretú zmluvu ako zmluvu o splátkovom úvere. Konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 01.02.2007 čerpali od Slovenskej sporiteľne, a.s. poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 eur) a tento sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 2.953,- Sk (98,02 eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.03.2007 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.01.2017. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu predmetnú pohľadávku, pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia celkom vo výške 8.891,57 eur, ktorá pozostávala z istiny po splatnosti 6.796 eur, riadneho úroku 1.384,07 eur a úroku z omeškania 648,71 eur. Splatnosť celého úveru mala nastať dňa 20.01.2017 s tým, že posledná úhrada bola vykonaná dňa 18.02.2010 a celkový počet dní omeškania bol 1221 dní. Žalobca výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.07.2013 adresovaným žalovaným vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.07.2013 a vyzval žalovaných k okamžitej úhrade sumy 9.076,39 eur do 03.08.2013. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné

od 20.06.2010 do 20.01.2017 v počte 80 a celkovej výške 7.841,60 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 20.01.2017 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 11.08.2013, konečná splatnosť úveru nastala v uvedený deň. Jednotlivé splátky úveru do mimoriadnej splatnosti predmetného úveru boli v zmysle zmluvy o splátkovom úvere splatné ku 20. dňu v mesiaci. Žalobca podal žalobu na súd dňa 04.06.2014. Konštatoval, že spotrebiteľský úver a aj jeho jednotlivé splátky sa v danom prípade premlčujú v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe. V zmysle uvedeného platí, že všetky žalobcom uplatnené pohľadávky (splátky), ktoré boli splatné do dňa 04.06.2011 sú premlčané, a preto ich súd nemôže veriteľovi priznať. Keďže si žalobca v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 20.01.2017, uplatnil si žalobou zaplatenie aj premlčaných splátok, a to splátok splatných v období od 20.06.2010 do 20.05.2011. Celkom si tak žalobca uplatnil zaplatenie 12 premlčaných splátok a 68 nepremľčaných splátok. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 6.665,36 eur, ktoré predstavujú 68 doteraz nezaplatených a nepremľčaných splátok po 98,02 eur žalovaných zo zmluvy o splátkovom úvere, spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania z jednotlivých splátok a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nedôvodnú pre premlčanie zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

2. Proti rozsudku, jeho zamietajúcej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedol nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V odvolaní namietal, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 01.02.2007, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Obchodného zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ďalej mal za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, keď na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Zastával názor, že z ust. § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri právach na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od splatnosti nesplneného záväzku. A teda v prípade, ak bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku, plynie premlčacia doba od tohto vyhlásenia, inak pre každé čiastkové plnenie samostatne, resp. až od konečnej splatnosti úveru. Súd v konaní ustálil, že k splatnosti úveru došlo ku dňu 11.08.2013. Premlčacia doba teda začala plynúť dňa 12.08.2013 a uplynula by až dňa 12.08.2017. S poukazom na to, že žaloba bola podaná 04.06.2014, zastával názor, že nárok žalobcu nemožno považovať za premlčaný ani len v časti. V súvislosti s aplikáciou Obchodného zákonníka na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/3/2011 zo dňa 28.04.2011, sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 a na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Žiline.

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nebolo podané.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bola žaloba voči žalovanému vo zvyšnej časti zamietnutá a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 380 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Odvolaním nenapadnutej časti, t. j. výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 4.905,65 eur s prislúšenstvom sa odvolací súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie žalobcu nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalovaného vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil už pred súdom prvej inštancie a tieto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z uvedeného

dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku v zamietajúcej časti a v podrobnostiach na ne v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje a len na doplnenie správnosti dodáva nasledovné:

6. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP (predtým ust. § 205 ods. 2 O.s.p.) odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až h/ cit. zákonného ustanovenia (predtým písm. a/ až f/ ust. § 205 ods. 2 O.s.p.).

7. Žalobca v odvolaní uplatnil ako odvolací dôvod nedostatočné zistenie skutkového stavu, ktorý bol odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a ktorý v súčasnosti možno subsumovať pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP a nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), ktorý zodpovedá odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

8. Pokiaľ ide o odvolací dôvod spočívajúci v nedostatočnom zistení skutkového stavu (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), teraz § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, jeho použitie je opodstatnené v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci a súd ho nevykonal.

9. V danej veci žalobca v podanom odvolaní neuvádza, aké dôkazy, ktoré boli účastníkmi konania navrhnuté, súd prvej inštancie nevykonal. Ani zo spisu odvolací súd nezistil, že by súd nevykonal niektoré z navrhovaných dôkazov, žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (teraz § 365 ods. 1 písm. e/ CSP), preto odvolací súd nepovažoval za dôvodný.

10. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (teraz § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je daný v prípade mylnej aplikácie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

11. V preskúmvanej veci navrhovateľ opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu videl v tom, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby a tiež v tom, že na daný vzťah nie je možné vôbec aplikovať ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa spotrebiteľa.

12. K námietkam žalobcu je potrebné poukázať predovšetkým na to, že predmetný zmluvný vzťah vznikol 01.02.2007, keď definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa upravoval Zák. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. a/ cit. zákona sa za spotrebiteľa považovala každá fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a podľa § 2 ods. 1 písm. b/ za predávajúceho podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Podľa § 23 ods. 1 cit. zákona, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

13. V danej veci je nepochybné, že zmluva vykazuje všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy a že žalovaní nepoužili predmet plnenia na podnikanie. Taktiež je zrejmé, že pôvodný veriteľ je podnikateľom a že predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Postúpením pohľadávky sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nezmenila.

14. S účinnosťou od 01.04.2004 bola Zák. č. 153/2004 Z. z. vykonaná novela Občianskeho zákonníka, ktorou sa posilnila právna ochrana aj na vzťahy pred jej účinnosťou.

15. Podľa § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a § 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ust. § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ust. § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa ods. 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve

užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa ods. 3 daná do súladu s ust. § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa ods. 3.

16. Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy, vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy. Úver je síce absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zák. č. 250/2007 Z. z. a ust. Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nepodnikateľské právo (rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009). Uvedené závery a názory akceptoval aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19.06.2013, č. k. I. ÚS 402/2013).

17. Je preto potrebné uzavrieť, že vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, premlčuje sa nárok na peňažné plnenie z uvedeného zmluvného vzťahu v trojročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok NS SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý namietal postup prvostupňového súdu aj odvolacieho súdu, ktoré oba zhodne v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere aplikovali ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 a na premlčanie aplikovali § 101 Občianskeho zákonníka.

18. Je preto potrebné uzavrieť, síce nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútného obchodu, že na otázku premlčania bolo v danej veci potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ust. Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, a preto pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobcu v zostávajúcej časti z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol, rozhodol vecne správne.

19. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

20. O nároku na trovy odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).